

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1269/2024
01.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролјуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Стевановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Стевановића, адвоката Милана Андоновића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 470/24 од 03.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Стевановића, адвоката Милана Андоновића, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 470/24 од 03.07.2024. године и предмет **ВРАЋА** Апелационом суду у Новом Саду на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-4/24 од 04.04.2024. године, окривљени Дејан Стевановић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 17.10.2023. године. Према окривљеном изречена је и мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде и одлучено је о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 470/24 од 03.07.2024. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-4/24 од 04.04.2024. године је преиначена у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Дејана Стевановића због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је том пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 4 године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 17.10.2023. године, док је у непреиначеном делу пресуда потврђена. Истом

пресудом у ставу 2. одлучено је да се жалба браниоца окривљеног одбацује, као неблагоприятна.

Против правноснажне другостепене пресуде захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Дејана Стевановића, адвокат Милан Андоновић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, побијану пресуду укине и списе предмета врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Стевановића, адвоката Милана Андоновића, је основан.

Из списка предмета произилази да је након доношења првостепене пресуде другостепени суд одлучио о поднетој жалби Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, док је утврдио да је жалба браниоца окривљеног неблагоприятна и исту као такву одбацио.

Приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости Врховни суд је имао у виду да се, у ситуацији када другостепени суд неблагоприятну жалбу изјављену против првостепене одлуке одбаци као такву, сматра да редовни правни лек није коришћен, те би у том смислу захтев за заштиту законитости био недозвољен сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, Врховни суд је оценио да је другостепени суд погрешном применом члана 467. став 4. у вези члана 456. ЗКП, благовремену жалбу одбацио као неблагоприятну.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају ради се о повреди закона из члана 485. став 2. у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости, за коју Врховни суд сматра да је од значаја за правилну примену права, па је стога на основу члана 486. ЗКП, усвојен захтев за заштиту законитости и одлучено као у изреци.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресуду Вишег суда у Сремској Митровици К-4/24 од 04.04.2024. године, адвокат Милан Андоновић примио 17.04.2024. године, а не 12.04.2024. године, како то погрешно наводи другостепени суд, те како рок почиње да тече од првог наредног дана од када је извршено достављање, то је изјављивањем жалбе дана 07.05.2024. године препорученом пошиљком, бранилац у оквиру законом прописаног рока поднео жалбу.

Имајући у виду наведено, неосновано је другостепени суд жалбу браниоца окривљеног одбацио као неблагоприятну услед чега је побијаном другостепеном пресудом повређен закон на штету окривљеног, па како је по налажењу Врховног суда у конкретном случају реч о питању од значаја за правилну и уједначену примену права, побијану пресуду је укинуо и предмет вратио Апелационом суду у Новом Саду како би у поновном поступку, имајући у виду примедбе изнете у овој пресуди, донео правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 486. став 2. ЗКП Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**